

fiecare an, în temple, se înfăptuiesc milioane de rânduiri pentru cei dragi ai noștri care au decedat. Fie ca noi să continuăm să fim credincioși în înfăptuirea unor asemenea rânduiri pentru aceia care nu pot să și le înfăptuiescă singuri.

Mulți dintre dumneavoastră știți că la scurt timp după conferința din octombrie de anul trecut, draga mea soție Frances a căzut, fracturându-și un sold și un umăr. După două operații reușite și mai multe săptămâni de spitalizare, ea s-a putut întoarce acasă. Se simte bine și continuă să facă progrese pentru a se însănătoși complet. Ea a putut fi prezentă la adunarea generală a Tinerelor Fete de sâmbăta trecută și intenționează să fie prezentă la una sau două sesiuni din acest sfârșit de săptămână. De altfel, în ultima clipă, a spus: „Astăzi vin!”. Și se află aici! Ea mi se alătură în a ne exprima recunoștința profundă față de Tatăl nostru Ceresc și față de fiecare dintre dumneavoastră pentru rugăciunile și urările dumneavoastră de bine pentru ea.

Frați și surori, am venit aici să fim instruiți și să primim inspirație. Vă urăm bun venit dumneavoastră, celor care sunteți noi membri ai Bisericii. Unii dintre dumneavoastră se confruntă cu probleme, cu provocări, cu dezamăgiri și cu pierderi. Vă iubim și ne rugăm pentru dumneavoastră. Pe parcursul următoarelor două zile, vor fi oferite multe mesaje care vor acoperi o varietate de subiecte. Acei bărbați și acele femei care vă vor vorbi au căutat ajutor divin cu privire la mesajele pe care le vor oferi.

Rugăciunea mea este ca noi să fim umpluți cu Spiritul Său în timp ce vom asculta și vom învăța. Mă rog ca acest lucru să se întâmple, în numele lui Isus Hristos, Domnul și Salvatorul nostru, amin. ■

Președintele Boyd K. Packer,
președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli

Puterea preoției

Preoția nu are puterea pe care ar trebui s-o aibă și nu o va avea până când puterea preoției nu este stabilită ferm în cadrul familiilor.

Mă adresez taților și familiilor din toată Biserica. Cu ani în urmă am început corelarea sub conducerea președintelui Harold B. Lee. Pe acea vreme, președintele Thomas S. Monson a spus: „Astăzi, suntem în campanie împotriva celor mai puternice forme ale păcatului, viciului și răului care s-au petrecut vreodată sub ochii noștri... Planul de bătaie, oriunde luptăm ca să salvăm sufletele oamenilor, nu este al nostru. El [vine prin] inspirație și revelație de la Domnul”¹.

În timpul acelor ani de corelare, întregul mod de operare al Bisericii a fost schimbat. Întregul program a fost restructurat. Obiectivele și relațiile dintre organizații au fost redefinite. Cuvântul cheie în timpul acelor ani de corelare și restructurare era *preoția*.

Președintele Monson a vorbit, de asemenea, despre Ghedeon, un erou din Vechiul Testament. Ghedeon a fost ales să conducă armata Israelului, mii de viteji. Dar dintre ei, toți, el a ales doar 300 de bărbați.

Ghedeon avea un fel interesant de a-și selecta recruții. Când oamenii au băut apă dintr-un pârâu, majoritatea „au ingenunchiat... ca să bea”. Pe aceia nu i-a ales. Câțiva au luat apă în căușul palmelor și au băut, rămânând foarte

vigilenți. Ei au fost cei aleși².

Trăim în zile cu „războaie, zvonuri de războaie și cutremure de pământ în diferite locuri”³. Așa cum a fost profetizat: „...întreg pământul va fi tulburat”⁴, și „Satana este liber pe pământ”⁵. El caută să distrugă tot ce este bun și drept⁶. El este Lucifer, cel care a fost alungat din prezența lui Dumnezeu⁷. Împotriva tuturor acestor lucruri avem sentimente pozitive despre ce ne așteaptă în viitor.

Mica forță a lui Ghedeon a reușit deoarece, așa cum declară consemnările: „Au rămas fiecare la locul lui”⁸.

Această „[dispensație] a plenitudinii timpurilor”⁹ s-a deschis odată cu apariția Tatălui și a Fiului în fața băiatului Joseph Smith¹⁰. Apoi, îngerul Moroni i-a arătat lui Joseph unde fuseseră îngropate plăcile ce conțineau Cartea lui Mormon¹¹. Lui Joseph i-a fost dată puterea de a le traduce¹².

În timpul traducerii, Joseph și Oliver Cowdery au citit despre botez. S-au rugat ca să știe ce să facă¹³. Atunci le-a apărut un mesager ceresc, Ioan Botezătorul. El le-a conferit Preoția aaronică „care deține cheile slujirii îngerilor, ale Evangheliei pocăinței și ale botezului prin scufundare pentru iertarea păcatelor”¹⁴.

Apostolii Petru, Iacov și Ioan, care au

fost cei mai apropiați de Domnul în slujirea Lui, au apărut apoi și le-au conferit lui Joseph și lui Oliver preoția cea mai înaltă¹⁵ sau „Preoția Sfântă după Ordinul Fiului lui Dumnezeu”¹⁶. Preoția, explică scripturile, trebuia să fie numită după Melhisedec, marele înalt preot căruia Avraam i-a plătit zeciuială¹⁷.

Aceasta a devenit atunci autoritatea lor. Prin cheile preoției, ei au avut acces la toate puterile cerului. Lor li s-a poruncit să propovăduiască Evanghelia la toate națiunile¹⁸.

Niciodată nu a fost ușor să se trăiască în acord cu principiile Evangheliei lui Isus Hristos. Nu a fost ușor atunci când a trăit El și nu a fost ușor în zilele de început ale Bisericii. Primii sfinți au fost supuși unor suferințe și împotriviri de nedescris.

S-au împlinit peste 180 de ani de când preoția a fost restaurată. Noi suntem acum aproximativ 14 milioane de membri. Chiar și așa, suntem o mică fracțiune în comparație cu miliardele de oameni de pe pământ. Dar noi suntem cine suntem și știm ceea ce știm și trebuie să mergem înainte și să predicăm Evanghelia.

Cartea lui Mormon arată clar că noi nu vom domina niciodată prin mărirea. Dar noi avem puterea preoției¹⁹.

Profetul Nefi a scris: „Și s-a întâmplat

că am văzut Biserica Mielului lui Dumnezeu și ea număra puțini... cu toate acestea, am văzut că Biserica Mielului, care cuprindea pe sfinții lui Dumnezeu, de asemenea, era pe toată fața pământului; iar stăpânirile acesteia pe fața pământului erau mici”²⁰.

Președintele Joseph Fielding Smith a spus: „Deși se poate spune... că suntem doar o mână în comparație cu... lumea, totuși putem fi comparați cu drojdia de care a vorbit Salvatorul, care, în cele din urmă, va crește [sau va înălța] întreaga lume”²¹.

Putem, și la vremea hotărâtă, cu siguranță, vom influența întreaga omenire. Se va ști cine suntem și de ce suntem așa. Poate părea fără speranță; este extrem de dificil; dar nu este numai posibil, ci sigur că vom învinge în lupta împotriva Satanei.

Cu niște ani în urmă am oferit o cuvântare intitulată „What Every Elder Should Know: A Primer on Principles of Priesthood Government” („Ce trebuie să știe fiecare vârstnic: abecedarul cu principiile guvernării preoției”). Mai târziu, când a fost publicată, am schimbat titlul: „What Every Elder Should Know—and Every Sister as Well” (Ce trebuie să știe fiecare vârstnic – precum și fiecare soră”²².

Includ surorile, deoarece este foarte

important pentru fiecare să înțeleagă ce se așteaptă de la frați. Dacă nu obținem atenția mamelor, fiicelor și surorilor – care au influență asupra soților, taților, fiilor și fraților lor – nu putem progresa. Preoția va pierde multă putere dacă surorile sunt neglijate.

Preoția este autoritatea și puterea pe care Dumnezeu a încredințat-o oamenilor de pe pământ pentru a acționa în numele Lui²³. Atunci când autoritatea preoției este exercitată în mod adecvat, deținătorii preoției fac ceea ce ar face El dacă ar fi prezent.

Am făcut foarte bine atunci când am distribuit *autoritatea* preoției. Avem autoritatea preoției stabilită aproape peste tot. Avem cvorumuri ale vârstnicilor și înalți preoți în toată lumea. Dar distribuirea *autorității* preoției a progresat, cred eu, mai mult decât distribuerea *puterii* preoției. Preoția nu are puterea pe care ar trebui s-o aibă și nu o va avea până când *puterea* preoției nu este stabilită ferm, așa cum trebuie să fie, în cadrul familiilor.

Președintele Harold B. Lee a declarat: „Mi se pare clar că Biserica *nu are de ales* – și n-a avut niciodată – decât să facă mai mult pentru a ajuta *familia* să-și îndeplinească misiunea *sa* divină, nu numai pentru că aceasta este organizația cerului, ci, de asemenea, pentru

că aceasta este cea mai *palpabilă* contribuție pe care o putem aduce tinerilor noștri – să ajutăm la îmbunătățirea calității vieții în căminele sfinților din zilele din urmă. Oricât de importante ar fi multe noastre programe și eforturi organizaționale, acestea *nu trebuie* să înlocuiască căminul; ele trebuie să *sprîjine* căminul”²⁴.

Președintele Joseph F. Smith a făcut această declarație despre preoția în cadrul căminului: „În familie, autoritatea care prezidează este întotdeauna investită în tată și în toate afacerile și problemele familiei nu există altă autoritate mai mare. Pentru a ilustra acest principiu, un singur exemplu va fi, probabil, suficient. Se întâmplă uneori că vârstnicii sunt chemați să administreze membrilor unei familii. Printre acești vârstnici pot fi președinți de țărâși, apostoli sau chiar membri ai Primei Președinții a Bisericii. Nu este potrivit în aceste situații ca tatăl să stea în spate și să se aștepte ca vârstnicii să conducă administrarea acestei rânduiei importante. Tatăl este acolo. Este dreptul său și este datoria sa să prezideze. El trebuie să aleagă persoana care să administreze uleiul, cea care să spună rugăciunea și nu trebuie să simtă că, deoarece sunt prezente autorități care prezidează în Biserică, el este lipsit de drepturile sale de a conduce administrarea acelei binecuvântări a Evangheliei în căminul său. (Dacă tatăl este absent, mama trebuie să ceară autorității care prezidează și este prezentă să preia conducerea.) Tatăl prezidează la masă, în timpul rugăciunii și dă îndrumări generale referitoare la viața familiei sale celor care sunt prezenți”²⁵.

În timpul războiului din Vietnam, am avut o serie de adunări speciale organizate pentru membrii Bisericii chemați în serviciul militar. După o

asemenea adunare în Chicago, stăteam lângă președintele Harold B. Lee, când un minunat tânăr sfânt din zilele din urmă i-a spus președintelui Lee că era în permisie pentru a-și vizita familia și, apoi, avea ordin de chemare în Vietnam. L-a rugat pe președintele Lee să-i dea o binecuvântare.

Spre surprinderea mea, președintele Lee i-a spus: „Tatăl tău trebuie să-ți dea binecuvântarea”.

Foarte dezamăgit, tânărul a spus: „Tatăl meu nu va ști cum să dea o binecuvântare”.

Președintele Lee i-a răspuns: „Dute acasă, băiatul meu, și spune-i tatălui tău că pleci departe, la război, și vrei să primești binecuvântarea tatălui de la el. Dacă nu știe cum, spune-i că te vei așeza pe un scaun. El poate sta în spațele tău și să-și pună mâinile pe capul tău și să spună orice îi vine în minte”.

Acest tânăr soldat a plecat supărat.

Aproape doi ani mai târziu l-am întâlnit din nou. Nu-mi amintesc unde. Mi-a amintit despre acea experiență și a spus: „Am făcut ceea ce mi s-a spus să fac. I-am explicat tatălui meu că voi sta pe un scaun și el trebuie să-și pună mâinile pe capul meu. Puterea preoției ne-a pătruns pe amândoi. A fost o tărie și o protecție în acele luni periculoase de luptă”.

Altă dată eram într-un oraș îndepărtat. După o conferință, am rânduit și am pus deoparte conducătorii. În timp ce încheiam, președintele de țărâș a întrebat: „Putem rândui un tânăr băiat ca să fie un vârstnic care pleacă în misiune?” Desigur că răspunsul a fost, da.

În timp ce tânărul băiat a venit în față, el a făcut semn la trei frați să-l urmeze și s-a așezat pentru a fi rânduit.

Am observat pe rândul din spate un chip ce semăna leit cu acest băiat și l-am întrebat: „Acela este tatăl tău?”

Tânărul a spus: „Da”.

I-am zis: „Tatăl tău te va rândui”.

El a protestat: „Dar deja am cerut altui frate să mă rânduiască”.

Eu i-am spus: „Tinare, tatăl tău te va rândui iar tu vei trăi să-i mulțumești Domnului pentru această zi”.

Apoi, tatăl a venit în față.

Slavă Domnului că era un vârstnic. Dacă nu ar fi fost, ar fi trebuit să devină repede! În armată, aceasta s-ar numi promovare de la un rang la altul în situații critice. Uneori se fac asemenea și lucruri în Biserică.

Tatăl nu știa cum să-și rânduiască fiul. Mi-am pus brațul în jurul lui și l-am îndrumat în timpul rânduiei. Când a terminat, tânărul era un vârstnic. Apoi, s-a întâmplat ceva minunat. Complet schimbați, tatăl și fiul s-au îmbrățișat. Era evident că aceasta nu se mai întâmplase niciodată înainte.

Printre lacrimi, tatăl a spus: „Nu mi-am rânduit ceilalți băieți”.

Gândiți-vă că în felul acesta au fost îndeplinite mult mai multe lucruri, decât dacă l-ar fi rânduit altcineva, chiar un apostol.

În timp ce preoția este prezentă peste tot în lume, chemăm fiecare vârstnic și înalt preot, fiecare deținător al preoției, să stea, precum mica dar puternică armată a celor 300 de soldați ai lui Ghedeon, *fiecare la locul lui*. Trebuie să trezim acum în fiecare

vârstnic și înalt preot, în fiecare cvorum și grup și în tatăl fiecărui cămin puterea preoției Atotputernicului.

Domnul a spus că: „Lucrurile slabe ale lumii vor ieși înainte și vor distruge pe cei puternici și tari”²⁶.

Profetul Nefi a vorbit, de asemenea, despre: „...puterea Mielului lui Dumnezeu cum se pogora asupra sfinților Bisericii Mielului, precum și asupra celor care făcuseră legământ cu Domnul, care erau împrăștiați pe toată fața pământului” și a spus că „ei erau înarmați cu dreptate și cu puterea lui Dumnezeu în mare slavă”²⁷.

Avem nevoie de fiecare. Cei oboșiți sau istoviți sau leneși și chiar cei care sunt doborâți de vină, trebuie să fie restaurați prin pocăință și iertare. Prea mulți dintre frații noștri preoți trăiesc sub nivelul privilegiilor lor și al așteptărilor Domnului.

Trebuie să mergem înainte, încrezători în puterea dumnezeiască a preoției. Este o sursă de tărie și încurajare să știm cine suntem și ce avem și ce trebuie să facem în lucrarea Celui Atotputernic.

Domnul a spus: „Eu, Domnul, sunt obligat când faceți ceea ce spun Eu; dar, când nu faceți ceea ce spun, nu aveți promisiuni”²⁸.

Căminele fără preoție trebuie să fie supravegheate și slujite de cvorumurile preoției. În acest fel, nicio familie din

Biserică nu va fi lipsită de binecuvântări.

Cu ani în urmă, o familie s-a adunat în jurul patului unei mici femei vârstnice din Danemarca. Printre ei se afla fiul ei îndărătnic, de vârstă mijlocie. În ultimii ani locuise acasă.

Înlăcrimat, el a rugat-o: „Mamă, trebuie să trăiești. Mamă, nu poți muri”. A spus: „Mamă, nu poți pleca. N-am să te las să pleci”.

Micuța mamă s-a uitat în sus la fiul ei și, cu accentul ei danez a spus: „Dar unde este puterea ta?”

Pavel a spus:

„[suntem] zidiți pe temelia apostolori și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos,

În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un templu sfânt în Domnul.

Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul”²⁹.

Că lucrarea Domnului va triumfa nu este o dilemă. Că noi trebuie să ne adunăm toate puterile și să ne unim este ceva știut.

Autoritatea preoției este cu noi. După tot ceea ce am corelat și organizat, este acum responsabilitatea noastră să activăm *puterea* preoției în Biserică. *Autoritatea* în preoție vine pe calea rânduiri; *puterea* în preoție vine prin trăirea cu credință și supunere, onorând legămintele.

Ea crește prin exercitarea și prin folosirea preoției în neprihănire.

Acum, taților, vă voi aminti despre natura sfântă a chemării dumnevoastră. Aveți puterea preoției direct de la Domnul, pentru a vă proteja căminele. Vor exista vremuri când tot ceea ce va sta ca o pavăză între familia voastră și ticăloșia adversarului va fi acea putere. Veți primi îndrumare de la Domnul pe calea darului Duhului Sfânt.

Adversarul nu perturbă adunările Bisericii noastre – poate doar ocazional. În general, suntem liberi să ne adunăm așa cum dorim fără multă dezbinare. Dar el și cei care-l urmează sunt perseverenți în atacarea căminelor și a familiilor.

Scopul final al întregii activități din Biserică este ca un soț și soția sa și copiii lor să poată fi fericiți acasă, protejați de principiile și legile Evangheliei, pecetluiți în siguranță prin legămintele preoției nepieritoare.

Fiecare lege și principiu și putere, fiecare credință, fiecare rânduială și rânduire, fiecare legământ, fiecare predică și fiecare împărtășanie, fiecare sfat și corectare, pecetluirile, chemările, eliberările, slujirea – toate acestea au ca scop fundamental perfecționarea persoanei și a familiei, căci Domnul a spus: „Aceasta este lucrarea Mea și slava Mea – să realizez

nemurirea și viața veșnică a omului”³⁰.

Depun mărturie despre puterea preoției dată Bisericii pentru a ne proteja și a ne îndruma. Și deoarece avem această putere, nu avem teamă de viitor. Teama este opusul credinței. Mergem înainte, convinși că Domnul va veghea asupra noastră, mai ales asupra familiilor. Despre El depun mărturie, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Thomas S. Monson, „Correlation Brings Blessings”, *Relief Society Magazine*, aprilie 1967, p. 247.
2. Vezi Judecătorii 7:4-8.
3. Mormon 8:30, vezi, de asemenea, Doctrină și legăminte 45:26; Joseph Smith – Matei 1:23, 28.
4. Doctrină și legăminte 45:26; vezi, de asemenea, Doctrină și legăminte 88:91.
5. Doctrină și legăminte 52:14.
6. Vezi Doctrină și legăminte 10:22-23.
7. Vezi Apocalipsa 12:7-9; Doctrină și legăminte 29:36-37; 76:25-26.
8. Judecătorii 7:21.
9. Doctrină și legăminte 112:30.
10. Vezi Joseph Smith – Istorie 1:17.
11. Vezi Joseph Smith – Istorie 1:33-34, 59.
12. Vezi Cartea lui Mormon, Introducere; Doctrină și legăminte 135:3.
13. Vezi Joseph Smith – Istorie 1:68-69.
14. Doctrină și legăminte 13:1.
15. Vezi Doctrină și legăminte 27:12-13.
16. Doctrină și legăminte 107:3.
17. Vezi Doctrină și legăminte 107:2; vezi, de asemenea, Evrei 7:1-4; Alma 13:15.
18. Vezi Doctrină și legăminte 42:58.
19. Vezi 1 Nefi 14:14.
20. 1 Nefi 14:12.
21. Joseph Fielding Smith, în Conference Report, octombrie 1968, p. 123.
22. Vezi Boyd K. Packer, „What Every Elder Should Know – and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government” *Tambuli*, Noiembrie 1994, p. 15-24.
23. Vezi *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), p. 141; Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 14:28-31, în Ghidul pentru scripturi.
24. Harold B. Lee, „Preparing Our Youth,” *Ensign*, martie 1971, p. 3; sublinieri adăugate.
25. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, a 5-a ed. (1939), p. 287.
26. Doctrină și legăminte 1:19.
27. 1 Nefi 14:14.
28. Doctrină și legăminte 82:10.
29. Efeseni 2:20-22.
30. Moise 1:39.

Julie B. Beck,

președinta generală a Societății de Alinare

„Și peste roabe voi turna Duhul Meu, în zilele acelea”

Știm că avem succes dacă trăim în așa fel încât să devenim demne să primim Spiritul, să-L avem cu noi și să știm cum să-L urmăm.

Anul trecut, m-am întâlnit cu mii de femei sfinte din zilele din urmă în multe țări. Lista provocărilor de care au parte aceste surori este lungă și de luat în seamă. Acolo sunt incluse probleme de familie, dificultăți economice, calamități, accidente și boli. Există multe ispite și nu suficiente pace și bucurie. În pofida mesajelor cunoscute din mass-media care susțin contrariul, nimeni nu este suficient de bogat, de frumos sau de deștept pentru a putea evita încercările vieții muritoare.

Întrebările adresate de surori sunt serioase și profunde. Ele exprimă neliniștea în ceea ce privește viitorul, suferința pentru așteptările nerealizate, unele ezitări și degradarea respectului față de sine. De asemenea, ele indică o dorință profundă de a se face ce este drept.

În mine s-a dezvoltat o mărturie coalescentă despre valoarea fiicelor lui Dumnezeu. Sunt atât de multe lucruri care depind de ele. În timpul vizitelor făcute surorilor, am simțit că niciodată

nu a fost o nevoie mai mare de credință sporită și de neprihănire personală. Niciodată nu a fost o nevoie mai mare de familie și de cămine puternice. Niciodată nu s-a putut face mai mult decât se poate face acum pentru a-i ajuta pe cei care au nevoie. Cum poate cineva să sporească credința, să întărească familia și să ofere alinare?¹ Cum poate o femeie, în zilele noastre, să găsească răspunsuri la întrebările ei și să rămână fermă și neclintită împotriva opoziției și dificultăților incredibile?

Revelație personală

O femeie înțeleaptă știe că ea nu are suficient timp, suficientă energie sau suficiente ocazii de a avea grijă de toată lumea sau de a face toate lucrurile pe care inima ei tânjește să le facă. Viața nu este liniștită în cazul multor femei și fiecare zi pare să solicite realizarea unui milion de lucruri, majoritatea dintre ele fiind importante. O femeie înțeleaptă trebuie să se opună în mod constant ispitei și mesajelor înșelătoare venite prin intermediul multor surse, care-i